

[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Europejski Nakaz Zapłaty](#) > [Romania](#)

Europejski nakaz zapłaty

 Rumunia

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty opisane jest w art. 1014–1025 nowego kodeksu postępowania cywilnego, który wszedł w życie 15 lutego 2013 r.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ma zastosowanie w przypadku roszczeń, które są bezsporne, mają określoną kwotę i termin, odnoszą się do zobowiązań do zapłaty na podstawie umowy cywilnej, w tym umowy pomiędzy podmiotem profesjonalnym a zleceniodawcą, potwierdzonej w formie dokumentu lub zawartej na mocy ustawy, rozporządzenia lub jakiegokolwiek innego dokumentu, oraz potwierdzonej przez strony ich podpisami lub w inny prawnie dopuszczalny sposób. Nie obejmuje roszczeń dotyczących majątku będącego przedmiotem postępowania upadłościowego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest fakultatywne, a zainteresowana strona może dochodzić roszczenia przed sądem na zasadach ogólnych.

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest postępowaniem szczególnym, znacznie prostszym niż postępowanie na zasadach ogólnych; umożliwia ono wierzycielowi uzyskanie tytułu wykonawczego na warunkach odmiennych niż te przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego.

Ponadto, gdy zarzuty dłużnika dotyczące roszczenia będącego przedmiotem nakazu zapłaty są uzasadnione, sąd może oddalić roszczenie wierzyciela w wyroku kończącym postępowanie.

Wierzyciel może wszcząć postępowanie na zasadach ogólnych, jeżeli: sąd oddali roszczenie dochodzone nakazem zapłaty, sąd wyda nakaz zapłaty uwzględniający część roszczenia (wówczas można wszcząć postępowanie na zasadach ogólnych w celu zobowiązania dłużnika do zapłaty pozostałej części długu) lub nakaz zapłaty zostanie uchylony.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak. Nowy kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje żadnych rozróżnień w zależności od miejsca zamieszkania pozwanego, a postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ma zastosowanie nawet, gdy pozwany

mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.

1.2 Sąd właściwy

Z roszczeniem dochodzonym nakazem zapłaty można wystąpić do sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. W przypadku nakazów zapłaty sąd weryfikuje swoją właściwość z własnej inicjatywy.

Właściwość sądu do rozstrzygania w przedmiocie roszczeń dochodzonych nakazem zapłaty oznacza się zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi właściwości sądów.

Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej nieprzekraczającej 200 000 RON podlegają właściwości sądów rejonowych (*judecătoriale*). Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej wynoszącej co najmniej 200 000 RON podlegają właściwości sądów okręgowych (*tribunale*).

Przepis regulujący właściwość sądu w szczególnym przypadku postępowań o wydanie nakazu zapłaty uzupełniają ogólne przepisy regulujące właściwość sądu w zależności od wartości roszczenia.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma żadnego wzoru/standardowego formularza, ale występując o nakaz zapłaty wierzyciel musi spełnić minimalne wymogi formalne, a wniosek musi zawierać szereg określonych informacji, a mianowicie: imię, nazwisko i adres wierzyciela lub, gdy to ma zastosowanie, firma i siedziba wierzyciela; imię, nazwisko i adres dłużnika będącego osobą fizyczną oraz, jeżeli dłużnik jest osobą prawną, firma i siedziba dłużnika; ponadto, jeżeli ma zastosowanie, numer wpisu do rejestru handlowego lub rejestru osób prawnych, numer identyfikacji podatkowej i dane rachunku bankowego; kwota należności; okoliczności faktyczne i podstawy prawne zobowiązania do zapłaty, jego ramy czasowe, termin płatności oraz wszelkie inne informacje uzasadniające roszczenie.

Wniosek musi także zawierać informacje o umowie lub innym dokumencie wykazującym kwoty należności, a także potwierdzenie, że dłużnikowi zostało doręczone wezwanie do zapłaty. Wierzyciel musi doręczyć wezwanie dłużnikowi za pośrednictwem komornika sądowego lub listem poleconym z deklaracją zawartości i za potwierdzeniem odbioru, zaś dłużnik jest zobowiązany do zapłaty należnej kwoty w ciągu 15 dni od otrzymania takiego wezwania. Wezwanie do zapłaty przerywa bieg terminu przedawnienia.

Po jednym egzemplarzu wniosku oraz załączonych do niego dokumentów należy przesłać do każdej ze stron oraz do sądu.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, korzystanie z pomocy przedstawiciela procesowego nie jest wymagane, ale jest zalecane.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Przepisy prawa określają minimalną treść wniosku. Wierzyciel musi wskazać następujące informacje: dochodzoną kwotę, okoliczności faktyczne i podstawę prawną zobowiązania do zapłaty oraz jego ramy czasowe, termin płatności oraz wszelkie inne informacje uzasadniające roszczenie.

Jeżeli chodzi o odsetki, w przypadku gdy strony nie uzgodniły odsetek za zwłokę, zastosowanie ma stopa referencyjna określona przez Narodowy Bank Rumunii. Stopa referencyjna obowiązująca w pierwszym dniu kalendarzowym półrocza będzie miała zastosowanie przez całe półrocze. Wierzytelność generuje odsetki w następujący sposób:

- w przypadku umów między podmiotami profesjonalnymi — od dnia, w którym upłynął termin płatności;
- w przypadku umów między podmiotami profesjonalnymi a zleceniodawcami, bez konieczności informowania dłużnika o upływie terminu płatności: jeżeli termin płatności został określony w umowie — od dnia następującego po terminie płatności; jeżeli w umowie nie określono żadnego terminu płatności — po 30 dniach od otrzymania faktury przez dłużnika lub, jeżeli są wątpliwości co do dnia otrzymania

faktury, po 30 dniach od przyjęcia towarów lub świadczenia usług lub, jeżeli nakaz zapłaty został doręczony przez odbiorcę towarów/usług, w dniu upływu okresu 30 dni od odbioru towarów/świadczenia usług; jeżeli przepisy prawa lub postanowienia umowy wymagają przeprowadzenia procedury odbioru lub kontroli umożliwiającej potwierdzenie zgodności towarów lub usług z warunkami umowy, a dłużnik otrzymał fakturę lub wezwanie do zapłaty w dniu lub przed dniem przeprowadzenia takiej procedury — w chwili upływu okresu 30 dni od tego dnia;

- w pozostałych przypadkach — od dnia, w którym należność od dłużnika została zgodnie z prawem uznana za przeterminowaną.

Wierzyciel może zażądać dodatkowego odszkodowania za wszelkie koszty poniesione w związku z odzyskaniem należnych kwot w następstwie niewywiązania się przez dłużnika z jego zobowiązań we właściwym terminie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, wniosek musi zawierać informacje o umowie lub innym dokumencie wykazującym należne kwoty (faktura, paragon, rachunek sporządzony odręcznie itp.). Potwierdzenie doręczenia wezwania do zapłaty dłużnikowi musi być załączone do wniosku, a w przeciwnym razie wniosek będzie uznany za niedopuszczalny.

W celu rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczenia sędzia wzywa strony, zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowań prowadzonych w trybie pilnym, w celu uzyskania wyjaśnień oraz nakłonienia dłużnika do zapłaty należnej kwoty lub nakłonienia stron do zawarcia ugody w kwestii sposobu zapłaty. Wezwanie do stawiennictwa musi zostać doręczone każdej ze stron na dziesięć dni przed terminem rozprawy. Egzemplarze wniosku wierzyciela i złożonych wraz z nim dokumentów muszą być załączone do wezwania do stawiennictwa doręczonego dłużnikowi jako dowód roszczenia. W wezwaniu należy wskazać, że ewentualne zarzuty dłużnik może wnieść nie później niż na trzy dni przed terminem rozprawy, a jeżeli zarzuty nie zostaną wniesione, sąd może stwierdzić, mając na uwadze okoliczności sprawy, że dłużnik uznaje roszczenie wierzyciela. Pismo z zarzutami nie jest wysyłane do wierzyciela występującego z roszczeniem – może on uzyskać wgląd w treść zarzutów w aktach sprawy.

Jeżeli wierzyciel oświadczy, że otrzymał należną płatność, sąd potwierdza to w wyroku kończącym postępowanie i zamyka sprawę. Gdy wierzyciel i dłużnik osiągną porozumienie w kwestii zapłaty, sąd uwzględni ten fakt i wydaje sądowe potwierdzenie ugody. Taka ugoda potwierdzona przez sąd ma charakter ostateczny i ma klauzulę wykonalności.

Jeżeli sąd, po zbadaniu roszczenia na podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń stron, uzna, że roszczenie wierzyciela jest uzasadnione, to wydaje nakaz zapłaty wskazujący kwotę należności i termin jej płatności. Jeżeli sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, uzna, że roszczenie wierzyciela jest uzasadnione jedynie w części, to wydaje nakaz zapłaty jedynie co do tej części, a także określa termin płatności. W takich przypadkach wierzyciel może na zasadach ogólnych wnieść do sądu pozew przeciwko dłużnikowi o zapłatę pozostałej części długu. Termin płatności będzie wyznaczony co najmniej 10 dni i nie więcej niż 30 dni od dnia doręczenia nakazu. Sędzia nie wyznaczy kolejnego terminu płatności, chyba, że za zgodą stron. Nakaz zostanie wydany stronom obecnym na rozprawie i doręczony każdej ze stron tak szybko, jak to możliwe, zgodnie z obowiązującym prawem.

Jeżeli dłużnik nie zakwestionuje roszczenia poprzez wniesienie zarzutów, nakaz zapłaty zostanie wydany nie później niż w ciągu 45 dni od wystąpienia z roszczeniem. Ten termin nie obejmuje okresu niezbędnego do doręczenia dokumentów procesowych ani opóźnień powstałych z winy wierzyciela, w tym będących następstwem wprowadzania poprawek lub uzupełnień do wniosku.

1.4 Odrzucenie pozwu

W przypadku gdy dłużnik podnosi zarzuty przeciwko roszczeniu, sąd rozstrzyga na podstawie akt sprawy i wyjaśnień stron, czy zarzuty są zasadne. Jeżeli zarzuty przedstawione przez dłużnika są zasadne, sąd oddala wniosek wierzyciela w drodze orzeczenia. Gdy zarzuty dłużnika co do istoty sprawy obejmują przedstawienie dowodów innych niż wspomniane, a te dowody są zgodnie z prawem dopuszczalne w zwykłym postępowaniu cywilnym, sąd oddala wniosek wierzyciela o wydanie nakazu zapłaty w drodze orzeczenia. Wierzyciel może wszcząć postępowanie na zasadach ogólnych.

1.5 Odwołanie

Dłużnik może złożyć wniosek o uchylenie nakazu zapłaty w ciągu 10 dni od doręczenia nakazu zapłaty lub powiadomienia o nakazie zapłaty. W tym samym terminie wierzyciel może z kolei złożyć wniosek o uchylenie orzeczenia oddalającego wniosek o wydanie nakazu zapłaty lub uchylenie częściowego nakazu zapłaty. W takim wniosku można powołać się wyłącznie na niezgodność z wymaganiami dotyczącymi wydania nakazu zapłaty oraz, gdy ma to zastosowanie, przyczyny wygaśnięcia zobowiązania po wydaniu nakazu zapłaty. Sąd, który wydał nakaz zapłaty, rozpoznaje także – w składzie dwóch sędziów – wniosek o uchylenie nakazu zapłaty. Złożenie wniosku o uchylenie nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne może zostać wstrzymane na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po wniesieniu zabezpieczenia finansowego w kwocie określonej przez sąd. Jeżeli sąd rozpoznający sprawę uwzględni wniosek o uchylenie w całości lub w części, sąd ten uchyli nakaz, w odpowiednich przypadkach, w całości lub części i wyda ostateczne rozstrzygnięcie.

Jeżeli wniosek wierzyciela o uchylenie orzeczenia został uwzględniony przez właściwy sąd, sąd ten wydaje wyrok kończący postępowanie, w którym orzeka nakaz zapłaty.

Decyzja o oddaleniu wniosku o uchylenie jest ostateczna.

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, wprowadzonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, z późniejszymi zmianami, rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji. Sądem właściwym do rozpoznawania wniosków o ponowne zbadanie nakazu złożonych zgodnie z warunkami określonymi w art. 20 rozporządzenia i w terminie wskazanym w art. 20 rozporządzenia jest sąd, którego orzeczenia dotyczy wniosek o ponowne zbadanie; sąd ten rozpoznaje takie wnioski w składzie dwóch sędziów (art. 1⁹ nadzwyczajnego dekretu rządowego nr 119/2006 w sprawie niektórych środków niezbędnych do wdrożenia niektórych przepisów wspólnotowych od dnia przystąpienia Rumunii do Unii Europejskiej, zatwierdzonego wraz z poprawkami na mocy ustawy nr 191/20007, z późniejszymi zmianami).

1.6 Sprzeciw

Zgodnie z art. 1025(2) nowego kodeksu postępowania cywilnego zainteresowana strona może wnieść odwołanie od egzekucji nakazu zapłaty na zasadach ogólnych.

Zgodnie z art. 637(1) nowego kodeksu egzekucja orzeczenia będącego nakazem zapłaty może odbyć się wyłącznie na ryzyko wierzyciela, jeżeli orzeczenie może zostać zaskarżone w drodze zwykłego środka zaskarżenia lub odwołania do Sądu Najwyższego; jeżeli nakaz zapłaty zostanie później zmieniony lub uchylony, wierzyciel będzie prawnie zobowiązany do przywrócenia praw dłużnika do poprzedniego stanu, w całości lub w części, w zależności od przypadku.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Zgodnie z art. 720 nowego kodeksu jeżeli sąd uwzględni środek odwoławczy od egzekucji nakazu zapłaty, to zważywszy na jego przedmiot, w zależności od sytuacji, sąd ten zmienia lub unieważnia sporną czynność egzekucyjną, unieważnia lub kończy postępowanie egzekucyjne, uchyla lub doprecyzowuje nakaz zapłaty. Jeżeli sąd oddali środek odwoławczy, to strona, która wniosła środek odwoławczy, może być zobowiązana do zapłaty odszkodowania za szkody spowodowane przez opóźnienie egzekucji, jak również do zapłaty kary, jeżeli środek odwoławczy został wniesiony w złej wierze.

Ostateczna decyzja o uwzględnieniu lub oddaleniu środka odwoławczego jest również natychmiast z urzędu przesyłana do komornika.

Jeżeli sąd uwzględni środek odwoławczy, komornik jest zobowiązany postępować zgodnie ze środkami przyjętymi lub nakazanymi przez sąd.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Zgodnie z art. 1025(2) nowego kodeksu nakaz zapłaty podlega egzekucji na drodze prawnej, nawet jeżeli jest podważany w drodze wniosku o uchylenie, oraz ma moc prawną wynikającą z powagi rzeczy osądzonej (*res judicata*) do czasu rozpoznania środka odwoławczego. Nakaz zapłaty staje się ostateczny, jeżeli dłużnik nie wnieśli wniosku o jego uchylenie lub taki wniosek zostanie oddalony.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty podlega egzekucji na drodze prawnej nawet jeżeli jest podważany w drodze wniosku o uchylenie oraz ma moc prawną wynikającą z powagi rzeczy osądzonej (*res judicata*) do czasu rozpoznania środka odwoławczego. Złożenie wniosku o uchylenie nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Postępowanie egzekucyjne może zostać zawieszona na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po wniesieniu zabezpieczenia finansowego w kwocie określonej przez sąd. Nakaz zapłaty staje się ostateczny, jeżeli żadne wnioski o jego uchylenie nie zostaną wniesione przez dłużnika lub takie wnioski zostaną oddalone. Jeżeli sąd rozpoznający sprawę uwzględni wniosek o uchylenie, to przyjmuje ostateczną decyzję o wydaniu nakazu zapłaty.

W celu wykonania decyzji zgodnie z art. 666 nowego kodeksu komornik, po zarejestrowaniu wniosku o wszczęcie egzekucji, zwraca się do sądu, który wydał orzeczenie, z wnioskiem o zatwierdzenie egzekucji. Wniosek o zatwierdzenie egzekucji rozpoznawany jest przez sąd, który wydaje postanowienie na posiedzeniu zamkniętym bez wzywania stron.

Po zatwierdzeniu egzekucji przez sąd wierzyciel może żądać od komornika, który wniósł o zatwierdzenie egzekucji, zastosowania wszelkich zgodnych z prawem środków egzekucji w celu zaspokojenia jego roszczenia.

Sąd może odmówić zatwierdzenia egzekucji wyłącznie, jeżeli: wniosek o wszczęcie egzekucji należy do właściwości innego organu egzekucyjnego niż organ, do którego wniosek został skierowany; orzeczenie sądu lub, w zależności od sytuacji, wydany przez sąd dokument nie stanowi zgodnie z przepisami prawa tytułu egzekucyjnego; dokument, w odróżnieniu od orzeczenia sądu, nie spełnia wszystkich warunków formalnych wymaganych przepisami prawa lub innych wymagań szczególnych przewidzianych w przepisach prawa; roszczenie nie jest pewne, nie ma ustalonej kwoty i nie jest wymagalne; dłużnik korzysta z immunitetu uniemożliwiającego prowadzenie przeciwko niemu egzekucji; nakaz zawiera postanowienia niemożliwe do wykonania w drodze egzekucji; istnieją inne przeszkody prawne.

Od orzeczenia uwzględniającego wniosek o zatwierdzenie egzekucji, nie przysługuje odwołanie, ale takie orzeczenie może zostać zbadane w kontekście środka odwoławczego od egzekucji. Odwołanie od orzeczenia o oddaleniu takiego wniosku przysługuje wyłącznie wierzycielowi w ciągu 15 dni od doręczenia orzeczenia.

Zgodnie z art. 712, 718, 719 i 720 nowego kodeksu postępowania cywilnego środki odwoławcze od egzekucji, decyzji komornika, jak również wszelkich czynności egzekucyjnych przysługują osobom, których dotyczy egzekucja lub które zostały poszkodowane wskutek egzekucji. Rozstrzygnięcie w przedmiocie środka odwoławczego odwołania można zaskarżyć wyłącznie w drodze odwołania do Sądu Najwyższego.

Właściwy sąd może zawiesić egzekucję do czasu rozpoznania środka odwoławczego od egzekucji lub innego wniosku dotyczącego egzekucji, na żądanie zainteresowanej strony i wyłącznie z uzasadnionych powodów.

Jeżeli sąd uwzględni środek odwoławczy od egzekucji, sąd ten zmienia lub unieważnia sporną czynność egzekucyjną, unieważnia lub kończy postępowanie egzekucyjne, uchyla lub doprecyzowuje nakaz zapłaty.

Jeżeli sąd oddali środek odwoławczy, to strona, która wniosła środek odwoławczy, może być zobowiązana do zapłaty odszkodowania za szkody spowodowane przez opóźnienie egzekucji, jak również do zapłaty kary, jeżeli środek odwoławczy został wniesiony w złej wierze.

Ostateczna decyzja o uwzględnieniu lub oddaleniu środka odwoławczego jest również natychmiast z urzędu przesyłana do komornika.

Jeżeli sąd uzna środek odwoławczy, komornik jest zobowiązany do postępowania zgodnie ze środkami podjętymi lub nakazanymi przez sąd.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Zob. odpowiedź na pytanie nr 1.8.1.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.